

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

w sprawie **W. W.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 2 października 2013 r.,

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę W. W. Sądowi

Rejonowemu w L. w celu rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy osk. W. W. innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przesłankę wskazaną w przepisie art. 37 k.p.k. zasługiwał na uwzględnienie.

W. W. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Akt oskarżenia w tej sprawie został skierowany według właściwości do Sądu Rejonowego w W., który przystąpił do rozpoznania sprawy i przeprowadził już zasadniczą część postępowania dowodowego. Czynności procesowe podejmowane przez w/w sąd trwały – z udziałem oskarżonego – do drugiej połowy 2012 r., kiedy to osk. W. W. doznał udaru mózgu. Następstwem tego incydentu był

niedowład połowiczny lewostronny, mało podatny na zabiegi rehabilitacyjne, uniemożliwiający oskarżonemu samodzielne sprawne poruszanie się poza miejscem zamieszkania. W konsekwencji tej sytuacji doszło do zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie z powodu niestawiennictwa oskarżonego, który uzasadniał swoją nieobecność złym stanem zdrowia uniemożliwiającym mu odbycie podróży z L., gdzie stale zamieszkuje i leczy się.

Obecnie, na podstawie badania lekarskiego oraz dokumentacji medycznej - uzyskano opinię biegłego lekarza neurologa, który potwierdził istnienie przesłanek przemawiających przeciwko odbywaniu przez oskarżonego podróży z miejsca pobytu do siedziby sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Zdaniem biegłego, obecny stan zdrowia osk. W. W., będący następstwem przebytego udaru mózgu, uniemożliwia mu samodzielne poruszanie się i przemieszczanie między miastami będącymi siedzibą sądu dotychczas właściwego do rozpoznania jego sprawy i miejscem zamieszkania. Jednocześnie, biegły wskazał na istnienie realnej możliwości dowiezienia oskarżonego do sądu właściwego dla obecnego jego miejsca zamieszkania, tj. Sądu Rejonowego w L., co stwarza potencjalne warunki do rozpoznania przedmiotowej sprawy. Zważywszy zatem na to, że w ostatnim czasie zasadniczą przeszkodą do prowadzenia procesu w niniejszej sprawie były trudności z zapewnieniem obecności oskarżonego na rozprawie, wynikające z jego stanu zdrowia, a jedynym sposobem usunięcia tej przeszkody jest przekazanie sprawy do sądu właściwego ze względu na jego obecne miejsce zamieszkania, należało uznać, iż spełniona jest przesłanka wymieniona w art. 37 k.p.k. Dobro wymiaru sprawiedliwości i autorytet jego organów przemawiają za tym, aby doszło do rozpoznania niniejszej sprawy i jej zakończenia w rozsądnym terminie. Obowiązek czuwania nad takim biegiem postępowania, które nie doznaje zatańców możliwych do uniknięcia został szczególnie podkreślony przez ustawodawcę w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki /Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm./, co także przemawiało za uwzględnieniem wniosku Sądu Rejonowego w W. albowiem zmierza on właśnie do zredukowania negatywnego oddziaływania przyczyny blokującej dotychczasowe

postępowanie. Zarazem, z treści opinii nie wynika, aby w dającej się przewidzieć przyszłości istniała realna możliwość kontynuowania procesu przed sądem dotychczas właściwym.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.